

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4309

гр. София, 22.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 22.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **11143** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Постъпила е молба вх. № 16799/03.05.2023 г. на инспектори към Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], чрез юрк. М. Т., с която се иска изменение на решението в частта за разноските.

Излагат се съображения, че присъденият адвокатски хонорар в размер на 4080 лева е прекалено завишен и не съответства с Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

„Алорика България“ ЕООД е подала молба, с която изразяват становище за неоснователност на искането.

След като се запозна с исканията и становищата на страните, съдът намира следното:

Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК в срока за обжалване, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Искането е направено в срока и от правоимащо лице - участник в производството като ответник.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна по следните съображения:

Постановено е Решение № 2675/19.05.2023 г. по адм. д. № 11143 по описа за 2022 г. на АССГ, с което Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е осъдена да заплати на „Алорика България“ ЕООД сумата в размер на 4130 лева, представляваща направени по делото разноски.

В мотивите на съдебния акт е прието, че са направени следните разноски: 50 лева за държавна такса и 4 080 лева за адвокатско възнаграждение, което е заплатено по банков път.

При произнасянето по реда на чл. 248, ал. 1, вр. чл. 144 АПК съдът е ограничен единствено до исканията и доводите, направени в молбата, а именно възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. В тази връзка не се оспорва, че е уговорен адвокатски хонорар в размер на 4080 лева, който е заплатен по банков път.

Посоченото се подкрепя и от фактура № [ЕГН]/29.11.2022 г. (л. 138 от делото), издадена от Адвокатско дружество „Камбуров и съдружници“, в която е посочена сумата от 4080 лева, представляваща цената за осъщественото процесуално представително по оспорване на констативен протокол по чл. 27, ал. 3 ППЗХУ. Посоченото адвокатско възнаграждение е заплатено по банков път, видно от извлечение по сметка на адвокатското дружество (л. 139 от делото), в което е отразено плащане по горепосочената фактура (посочени са и други фактури). В случая не е представен договор за правна помощ, но от посочените два документа несъмнено може да се направи извод, че е уговорен хонорар в размер на 4080 лева, който факт не се оспорва от ответника, доколкото се поддържа единствено и само възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съгласно чл. 78, ал. 5, вр. чл. 144 АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Съдът не разполага с правомощие служебно да осъществява проверка за прекомерност на разноските за адвокатска защита при постановяване на решението, поради което е необходимо да е направено възражение от насрещната страна. Правото на възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК е ограничено в упражняването му до приключване на последното заседание в съответната инстанция. Срокът за предявяване на искане по чл. 78, ал. 5 ГПК е до приключване на устните състезания в съответната инстанция, в който срок по принцип се правят всички искания, свързани с разноски. В настоящия случай до приключване на устните състезания не е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар от страна на процесуалния представител на ответника. Т. възражение не е направено и с молбите, подадените от ответника. В тази връзка възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение не може да се направи за първи път с подаването на молба по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК. По изложените съображения възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК е несвоевременно направено и като такова следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба вх. № 16799/03.05.2023 г. на инспектори към Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], чрез юрк. М. Т., с която се иска изменение на решение Решение № 2675/19.05.2023 г. по адм. д. № 11143/2022 г. на АССГ в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: